

givet Bankdirektør Brorsen Tilsagn om, at en saadan Kampagne skulde blive startet. Politimesteren fastholder i sine Udtalelser til „Fyns Tidende“ for 1. Oktober sin Paastand og oplyser, at Bankdirektør Brorsen har indrømmet Rigtigheden af dette Forhold.

Det er nægtelig interessante Oplysninger om Bankdirektør Brorsens Magt og Indflydelse og om den Bistand, som socialdemokratiske Politikere skulde yde for at komme Politimesteren til Livs. Politimesteren, som har søgt at afsløre Bankdirektør Brorsens Svindlerier, skal nu have sin Straf herfor, samtidig med at Banktilsynet undlod at foretage ordentlig Undersøgelse af Bankens Forhold. Det ærede Medlem Hr. Stauning maa undskyldes, men Respekt for Grundigheden faar jeg ikke ved at se den Slags Ting.

Jeg vil da sige, at min Konklusion af hele denne Sag er den, at Bankinspektør Halds Afskedigelse efter alt, hvad der foreligger, var en bydende Nødvendighed. Efter min Opfattelse havde det været det ærede Medlem Hr. Staunings Pligt at foretage Afskedigelsen; hvis det ærede Medlem Hr. Stauning har sat sig ind i Sagen, forstaar jeg ikke, at han var i Stand til at beholde Bankinspektør Hald, allermindst efter de Krav, som det ærede Medlem selv har stillet til Grundighed, Kontrol o. s. v., og hvis det ærede Medlem ikke har undersøgt Sagen tilstrækkeligt, bliver hans Stilling jo derfor ikke bedre. Det ærede Medlem udtalte den 24. September til „Social-Demokraten“, at Bankinspektør Halds Afskedigelse er et enestaaende Overgreb og en politisk Skandale. Jeg overlader roligt til en nøgtern og uhildet Domstol at afgøre Afskedigelsens Berettigelse. I øvrigt har jeg i Dag hverken set eller hørt i det ærede Medlems Udtalelser noget særlig varmt Forsvar for de Handlinger, som er foretaget. Jeg maa sige, at Afskedigelsen var absolut nødvendig, og jeg tilbageviser derfor Paastanden om Overgreb i denne Forbindelse. Er der Tale om politisk Skandale, saa maa den bestaa deri, at fremtrædende Politikere indenfor Socialdemokratiet vil foranstalte en Pressekampagne mod Politimester Rafael, fordi han vil afsløre Svindelen i Faaborg, eller deri, at det ærede Medlem Hr. Stauning ikke afskedigede Hald trods hans Stilling til Sydfyns Diskontobank og andre Banker — fra vor Side er der intet sket, der kan betegnes som Skandale. Den Samvittighedsfuldhed, som Banktilsynet er gaaet

frem med, har jeg, efter alt, hvad der foreligger, ikke faaet megen Respekt for.

Det ærede Medlem Hr. Stauning har jo fremsat den Paastand, at der skulde foreligge en Hævnaft fra den højtærede Justitsministers Side. Jeg kender imidlertid den højtærede Justitsminister saa godt, at jeg ved, der bagved hans Ønsker om Afskedigelse af Bankinspektør Hald laa en afgjort og absolut saglig Opfattelse af, at Bankinspektøren ikke var sin Opgave voksen, og jeg kan ikke sige andet end, at alt, hvad der senere er kommet frem, kun har givet den højtærede Justitsminister Ret. Den højtærede Justitsminister har jo Ret i sin Opfattelse af, at Bankinspektør Hald absolut ikke egner sig til at bestride sit Embede. Man kunde maaske derfor med større Ret vende Spørgsmaalet om og spørge det ærede Medlem Hr. Stauning, om det var en Hævnaft fra hans Side mod den højtærede Justitsminister, naar han ikke vilde gaa til en Afskedigelse af Bankinspektør Hald. Hvis der er nogen, der skal paa Anklagebænken i denne Sag, bliver det ikke den højtærede Handelsminister, men saa bliver det snarere den tidligere Erhvervsminister, det ærede Medlem Hr. Stauning. Man kunde derfor med god Grund vende det Spørgsmaal om, som det ærede Medlem Hr. Stauning i Dag har stillet den højtærede Handelsminister, og spørge det ærede Medlem Hr. Stauning: Hvorfor har det ærede Medlem Hr. Stauning ikke afskediget Bankinspektør Hald efter alt, hvad der foreligger? Har der været andre og dybereliggende Grunde for det ærede Medlem end dem, vi hidtil har set, for ellers synes jeg absolut, Sagen staar saaledes, at Afskedigelse maatte være nødvendig? Hvis man stillede det ærede Medlem Hr. Stauning dette Spørgsmaal, vilde han blive placeret der, hvor han i dette Forhold hører hjemme. Det kunde interessere mig at høre, om det ærede Medlem Hr. Stauning godkender Bankinspektør Halds Embedsførelse, eller, i modsat Fald, hvorfor han alligevel vilde beholde ham.

Af mine Bemærkninger vil det fremgaa, at jeg ikke kan se andet end, at den stedfundne Afskedigelse er fuldt berettiget.

Jeg har her specielt nævnt Forholdene vedrørende Sydfyns Diskontobank, jeg skal ikke fordybe mig i Forholdene vedrørende de andre Banker — den højtærede Handelsminister har jo allerede gjort Rede for visse Forhold indenfor Andelsbanken, og